

Præsten ventede øjensynlig paa en Opfordring til at sætte sig. Han stod paa den anden Side af Bordet med Haanden paa Ryggen af en Stol.

„Jeg aner jo ikke, hvad det drejer sig om . . . Men vil De ikke tage Plads?“

„Tak. — Jeg kommer inde fra Oline. Det lader jo Gud ske Lov til, at hun skal komme over det. Hun er dog stadig en Del urolig og navnlig lidt bange for at være alene. De andre Piger har i Forvejen deres at passe, jeg vilde derfor gøre Jægermesterinden opmærksom paa vor Menighedspleje. Søster Olga, vor Sygeplejerske, er netop ledig for Tiden, saa der behøves blot et Bud.“

Jytte lovede at bringe Beskeden. Samtalen stoppede op, og hun ventede, at Præsten skulde rejse sig. Men dette skete ikke, og da Pavsens blev længere og Tavsheden trykkende, bød hun ham af Kirsebærskaaen. Han tog ogsaa med Tak et Par Bær, og de kom nu til at tale om disse Foraarskirsebær, som blev sendt derop fra Tyskland. Pastor Gaardbo kunde fortælle om den lille Bjerggruppe Kaiserstuhl midt i Rhindalen, hvorfra de fleste af dem kom. Han havde i sine Kandidatdage været der netop i Bærhøstens Tid sammen med sin Broder.

De talte derpaa lidt om at rejse; og da ogsaa dette Emne var opbrugt og Præsten stadig blev siddende, nævnede Jytte sit Besøg i Jerve den foregaaende Dag.

„Deres Svigerinde er min gamle Veninde. Det glædede mig at træffe hende igen og se hendes Børn.“

„Meta har fortalt mig, at De endogsaa har været Klassekammerater. Rigtignok paa den Maade, at De altid var